

[Gert Petersen]

Derfor opstod den tanke, at Danmark skal erklære, at vi ikke vil acceptere stationering eller brug af atomvåben på dansk område under nogen omstændigheder, ikke i fredstid, men heller ikke i de såkaldte kriseperioder, hvor der stadig er fred, men hvor en krigsfare hævdes at være eller kan synes at være overhængende, og naturligvis heller ikke i krigstid, dvs. heller ikke som led i en krigsstrategi på dansk område.

Tanken var antydet i dagsordenen af 3. maj i år, men desværre koblet sammen med en nordisk atomvåbenfri zone, hvis tilblivelse igen blev gjort afhængig af en række yderligere forudsætninger. En atomvåbenfri zone i Norden og andre dele af Europa og verden i øvrigt vil efter SFs opfattelse være et meget væsentligt bidrag til skabelse af en anden og bedre fred end den, der bygger på atomvåbenene og øget krigsrisiko.

Derfor mener vi absolut, at Danmark skal arbejde aktivt for at få skabt en nordisk atomvåbenfri zone, og vi har med tilfredshed mærket os, at man nu fra sovjetisk side er villig til at inddrage Østersøen og tilstødende sovjetiske områder i forhandlingerne om zonen.

På den anden side: det bedste skal ikke blive til det godes fjende. Skabelsen af Norden som atomvåbenfri zone vil uundgåeligt indebære komplicerede forhandlinger, der kan vare i flere år. Hertil kommer, at det nuværende styre i Norge er modstander af en sådan zone, og at man altså må sætte sin lid til en udskiftning af dette styre, før der kan komme realitet i forhandlingerne.

Derimod kan Danmark gøres til en atomvåbenfri zone uden forudgående forhandlinger, for det er helt og fuldt vor egen, dvs. dette folketings, suveræne afgørelse, i hvert fald hvis man skal tro på internationale traktater, inklusive Atlantraktaten, internationale dokumenter osv. I forvejen findes der ikke atomvåben i Danmark. Det eneste, der behøves, er faktisk en vedtagelse i dette folketing om, at vi heller ikke vil acceptere, at atomvåben stationeres herhjemme i krise- og i krigstid.

Heraf følger naturligvis, at vi så ikke vil være med til at planlægge atomkrig, ikke deltage i strategier og manøvrer, der indebærer brug af atomvåben, og ikke lade danske officerer have kommandoen over enheder, der

skal bruge eller kan tænkes at bruge atomvåben.

Efter den socialdemokratiske kongres skulle man tro, at der her i folketinget ville være flertal for en sådan beslutning. I det vedtagne arbejdsprogram lover socialdemokratiet, at det vil arbejde for, at Danmark forbliver atomvåbenfrit i freds-, krise- og krigstid. Og det var vel af samme grund, at kendte socialdemokrater kunne optræde under fredsdemonstrationerne for nylig som talere under parolen: aldrig atomvåben i Danmark. Så vidt så godt.

Men hvordan vil socialdemokratiet nu i praksis arbejde for total dansk atomvåbenfrihed? Åbenbart ved at pålægge regeringen at arbejde for denne sag. Det kalder jeg at sætte ulvene til at vogte flokken. Hvem kan have tillid til, at den nuværende regering vil tage denne opgave på sig? Nu vel, den kunne selvfølgelig opfatte pålægget på den måde, at bare Vesten fortsætter sin oprustning og er stærk, så kommer der ingen kriser og ingen krig, og følgelig forbliver Danmark atomvåbenfrit. Regeringen sætter jo sin lid til styrkens politik. Men jeg tror ikke, det var det, den socialdemokratiske kongres mente. Den sagde, at socialdemokratiet, ikke regeringen, skulle arbejde aktivt for den totale danske atomvåbenfrihed, og samtidig vendte den sig imod hele styrkepolitikken og atomoprustningspolitikken. Dette pålæg fra kongressens side kan opfyldes her og nu, hvis ellers den socialdemokratiske gruppe vil det, uden at sagen skal overlades til regeringens fortolkning eller udenrigsministerens i denne sammenhæng ikke særlig pålidelige hænder. Hvis socialdemokratiet vil det, kan der her og nu vedtages en dagsorden, som klart fastslår, at Danmark skal forblive atomvåbenfrit i freds-, krise- og krigstid. Flertallet er hjemme, hvis altså det parti, der har vedtaget at arbejde aktivt for en sådan total dansk atomvåbenfrihed, her og nu vil støtte en beslutning herom. Men i stedet har socialdemokratiet at dømme efter det forslag til dagsorden, der er stillet, valgt at spille sorteper videre til regeringen. Det er en udflugt, som SF ikke kan være med til. Vi finder den højst betænkelig og aldeles unødvendig.

I netop den sammenhæng bliver også henvisningen til 3. maj-dagsordenen noget betænkelig, for her blev total dansk atomvåbenfrihed, som jeg var inde på tidligere, gjort